

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку визнання населеного місця історичним», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 липня 2006 р. № 909 «Про затвердження Порядку визнання населеного місця історичним»

Зміст положення (норми) чинної постанови	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
Постанова	
<p style="text-align: center;">ПОСТАНОВА від 3 липня 2006 р. № 909 Київ</p> <p style="text-align: center;">Про затвердження Порядку визнання населеного місця історичним</p> <p>{ Із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ № 209 (209-2009-0 від 25.02.2009 367-2019-0 від 27.03.2019) }</p> <p>Кабінет Міністрів України постановляє:</p> <ol style="list-style-type: none">Затвердити Порядок визнання населеного місця історичним, що додається.Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям, органам місцевого самоврядування забезпечити протягом 2006-2008 років розроблення науково-проектної документації для визначення, використання і збереження історичного ареалу міст, селищ та сіл, занесених до Списку історичних населених місць. <p>Прем'єр-міністр України</p> <p style="text-align: right;">Ю.ЄХАНУРОВ</p>	<p style="text-align: center;">ПОСТАНОВА від « ____ » « _____ » 2024 р. № _____</p> <p style="text-align: center;">Київ</p> <p style="text-align: center;">Про внесення змін до Порядку визнання населеного місця історичним</p> <p>Кабінет Міністрів України постановляє:</p> <ol style="list-style-type: none">Внести зміни до Порядку визнання населеного місця історичним, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 липня 2006 р. № 909 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 27, ст. 1950), виклавши його в редакції, що додається.Рекомендувати органам місцевого самоврядування протягом року з дня набрання чинності акта Кабінету Міністрів України про занесення населеного місця до Списку історичних населених місць України забезпечити розроблення науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення меж і

СЕД АСКОД Міністерство культури та інформаційної політики України
№ 05/35/2209-24 від 08.03.2024
Сертифікат [58E2D9E7F900307B040000008C6630006B72A400](#)
Підписувач [Карандєєв Ростислав Володимирович](#)
Дата підписання: [08.03.2024](#)
Дійсний з [13.06.2022 0:00:00](#) по [12.06.2024 23:59:59](#)

	<p>режимів використання історичних ареалів.</p> <p>Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ</p>
<p>Порядок визнання населеного місця історичним</p>	
<p style="text-align: center;">ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 3 липня 2006 р. № 909</p> <p style="text-align: center;">ПОРЯДОК визнання населеного місця історичним</p> <p>1. Історичне населене місце - місто, селище чи село, яке зберегло повністю або частково свій історичний ареал з об'єктами культурної спадщини і пов'язані з ними розпланування та форму забудови, типові для певних культур або періодів розвитку, та занесене до Списку історичних населених місць (далі - Список).</p> <p>2. Місто, селище та село може бути визнано історичним і занесено до Списку, якщо воно відповідає щонайменше двом з таких критеріїв:</p> <p style="padding-left: 40px;">наявність історичних, архітектурних, ландшафтних та садово-паркових об'єктів культурної спадщини, які мають містоутворювальне значення;</p>	<p style="text-align: center;">ЗАТВЕРДЖЕНО постановою Кабінету Міністрів України від 03 липня 2006 р. № 909 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від _____ 2024 р. № _____)</p> <p style="text-align: center;">ПОРЯДОК визнання населеного місця історичним</p> <p>1. Цей Порядок визначає підстави та процедуру визнання населеного місця до Списку історичних населених місць України (далі – Список) та внесення змін до нього.</p> <p>2. Терміни, що вживаються в цьому Порядку мають таке значення:</p> <p style="padding-left: 40px;">населене місце – це заселена чи освоєна в минулому людьми територія в межах населеного пункту та /або поселення, а також поза їх межами, яка зазнала перетворень у результаті людської діяльності, внаслідок чого сформовано міське чи сільське середовище, або культурний ландшафт;</p>

СЕД АСКОД Міністерство культури та інформаційної політики України
 № 05/35/2209-24 від 08.03.2024
 Сертифікат [58E2D9E7F900307B040000008C6630006B72A400](#)
 Підписувач [Карандєєв Ростислав Володимирович](#)
 Дата підписання: [08.03.2024](#)
 Дійсний з [13.06.2022 0:00:00](#) по [12.06.2024 23:59:59](#)

розпланування відповідно до минулих історичних епох (до початку ХХ століття);

збереження основних композиційних центрів та композиційних осей населених місць;

наявність рядової історичної забудови.

3. Для визнання міста, селища чи села історичним місцем та занесення його до Списку Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласна, Київська та Севастопольська міські держадміністрації або орган місцевого самоврядування на основі наукових досліджень подають до Мінрегіонбуду клопотання з відповідним обґрунтуванням, до якого додається погоджена та затверджена в установленому порядку науково-проектна документація, що включає історико-архітектурний опорний план, проект зон охорони пам'яток і проект меж та режимів використання історичних ареалів населених місць (Сдалі - науково-проектна документація).

Зміст науково-проектної документації і порядок її розроблення визначаються державними будівельними нормами, затвердженими Мінрегіонбудом за погодженням з МКТ.

4. Обґрунтування та науково-проектна документація розробляються на замовлення Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласної, Київської та Севастопольської

культурний ландшафт – це населена та змінена діяльністю людини територія, яка є результатом історичних нашарувань культурних та природних цінностей і елементів, що включає топографічні, геоморфологічні, гідрологічні та природні ознаки, історичну та сучасну забудову, інфраструктуру над та під землею, природні об'єкти, історично сформовані агрокультурні території, всі інші елементи історичної поселенської та урбаністичної структури, соціальні та культурні традиції, цінності, та нематеріальні виміри культурної спадщини.

Інші терміни, що використовуються в цьому Порядку, вживаються у значеннях, визначених у Законі України «Про охорону культурної спадщини», інших нормативно-правових актах.

3. Підставою для визнання населеного місця історичним та занесення його до Списку є наявність на його території історико-культурного заповідника чи історико-культурної заповідної території або відповідність критеріям щодо визнання історичним населеним місцем.

Якщо на території населеного місця відсутні історико-культурний заповідник або історико-культурна заповідна територія, його може бути визнано історичним і занесено до Списку за наявності щонайменше двох з таких критеріїв:

наявність цінної історичної забудови, комплексів (ансамблів), пам'яток та щойно виявлених об'єктів культурної спадщини, які мають містоформуюче значення для населеного місця;

збережене розпланування, залишки давнього

міських держадміністрацій або органу місцевого самоврядування науково-проектними організаціями, які мають ліцензію на виконання робіт з реставрації та відновлення пам'яток архітектури.

5. Мінрегіонбуд проводить аналіз поданих Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною, Київською та Севастопольською міськими держадміністраціями або органом місцевого самоврядування документів і разом з МКТ готує подання Кабінетові Міністрів України щодо визнання міста, селища та села історичним і занесення його до Списку.

6. Після занесення міста, селища та села до Списку розробляються нові або корегуються існуючі місцеві правила забудови і генеральний план, в якому визначається стратегія розвитку історичного населеного місця з урахуванням:

відновлення історичної планувально-просторової структури;

реставрації, реабілітації, пристосування та музеєфікації об'єктів культурної спадщини;

реконструкції і капітального ремонту об'єктів рядової історичної забудови.

Науково-проектна документація включається до нового генерального плану історичного населеного місця як його обов'язкова складова частина.

7. Місцеві правила забудови та генеральний план історичного населеного місця затверджують відповідні ради за

розпланування та забудови (історично сформовані центри населених місць, вулиці, квартали, площі, території із збереженою планувальною і просторовою структурою та історичною забудовою, у тому числі поєднаною з ландшафтом), що є носіями певних містобудівних ідей, характерних для минулих історичних епох (до 1991 року);

наявність значної та рядової історичної забудови, збереження традиційного характеру середовища та / або культурного ландшафту.

4. Занесення населеного місця до Списку розглядається центральним органом виконавчої влади у сфері охорони культурної спадщини на підставі поданих органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласною, Київською та Севастопольськими міськими державними адміністраціями або виконавчими органами сільської, селищної, міської ради (далі – заявник) документів:

1) клопотання про визнання населеного місця історичним;

2) історико-містобудівної довідки, що підготовлена на замовлення заявника науково-проектною чи науково-дослідною організацією, яка відповідає кваліфікаційним вимогам, визначеним Кабінетом Міністрів України до розробників науково-проектної (науково-дослідної) документації у сфері охорони культурної спадщини.

Для оцінки підстав та відповідності вимогам документів для визнання населеного місця історичним населеним місцем орган виконавчої влади Автономної Республіки Крим може виносити це питання на розгляд науково-методичної ради, а

погодженням з Мінрегіонбудом і Державною службою з питань національної культурної спадщини.

9. Основними напрямками містобудівної діяльності в історичному населеному місці є:

збереження культурної спадщини та традиційного характеру середовища;

створення сприятливих умов функціонування історичних ареалів;

гармонійне поєднання нових будівель з об'єктами культурної спадщини.

обласна, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації – консультативних рад, утворених відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини».

Розроблення та подання історико-містобудівної довідки не вимагається за наявності на території населеного місця історико-культурного заповідника або історико-культурної заповідної території.

5. Розгляд підстав для визнання населеного місця історичним населеним місцем та занесення його до Списку здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини за участю науково-методичної ради, створеної відповідно до Закону України «Про охорону культурної спадщини».

6. Історико-містобудівна довідка має відображати культурно-історичні цінності населеного місця, що підлягають охороні, історичний характер населеного місця і сукупність матеріальних та духовних складових, які виражають його індивідуальний історичний образ, а саме:

а) цінну історичну планувальну структуру населеного місця, яка визначається мережею вулиць, розташуванням площ, майданів, і збереженням розпланування на історичні квартали чи історичні ділянки;

б) збереженість історичного вигляду будівель і споруд (цінна історична забудова, рядова та значна історична забудова), що відображає як універсальні так й індивідуальні риси історичних епох, обумовлені своєю структурою, об'ємом, стилем, масштабом, матеріалом, кольором і декором;

в) наявність історично сформованих візуальних зв'язків між історичними просторами населеного місця (забудованими, вільними та озелененими), збережені історичні зв'язки населеного місця з навколишнім середовищем, природним і створеним людиною: набережні, порти, релікти лісових масивів, збережені історичні аграрні території тощо;

г) наявність збереженого (чи збережених частин) історичного населеного ландшафту (культурного ландшафту), опис його характерних рис, що становлять унікальну історико-культурну особливість населеного місця;

д) різні функціональні призначення населеного місця та його історичних ділянок, набуті під час історичного розвитку;

е) визначні історичні події, релігійні і культурні об'єкти, місця перебування видатних історичних особистостей, важливі для історії регіону та України.

Історико-містобудівна довідка має відображати планувальний та просторово-композиційний зв'язок об'єктів культурної спадщини з історією формування населеного місця та окреслювати його історичну автентичність (об'єкти та території) в умовах сучасного розвитку населеного місця. У історико-містобудівній довідці наводиться обґрунтування щодо визнання населеного місця історичним, а також пропозиція щодо назви історичного населеного місця та адреса розташування: сучасна назва населеного пункту, з яким пов'язане населене місце (або кількох населених пунктів), назва територіальної громади, району, області.

До текстової частини історико-містобудівної довідки додаються іконографічні та картографічні матеріали,

фотофіксація об'єктів культурної спадщини, інші додаткові матеріали за вибором виконавців.

7. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони культурної спадщини подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо визнання населеного місця історичним і занесення його до Списку та внесення змін до нього.

8. Занесення населеного місця до Списку є підставою для розроблення науково-проектної (науково-дослідної) документації з визначення меж історичного ареалу, меж і режимів використання історичного ареалу населеного місця, розроблення історико-архітектурного опорного плану населеного пункту.

9. Занесення населеного місця до Списку є підставою для проведення моніторингу стану збереження об'єктів культурної спадщини та традиційного характеру середовища, що становить комплекс організаційних та інших засобів, які забезпечують систематичне спостереження за станом об'єктів культурної спадщини шляхом збору, обробки та аналізу інформації про стан об'єктів і територій, що охороняються, та виявлення тенденцій розвитку природних та антропогенних (техногенних та суспільних) процесів, що можуть на вплинути на їх збереження. Моніторинг на території історичного населеного місця проводиться виконавчими органами сільської, селищної, міської ради, повноваження яких поширюються на територію історичного населеного місця, згідно з вимогами Порядку обліку об'єктів культурної спадщини, який визначає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує

формування державної політики у сфері охорони культурної спадщини.

10. Внесення змін до Списку щодо виключення з нього населеного місця, затверджується Кабінетом Міністрів України за пропозицією МКІП. Формування пропозицій щодо виключення населеного місця зі Списку здійснює МКІП на підставі опрацювання результатів моніторингу та інформування про наявність підстав для виключення населеного місця зі Списку, поданих органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим, обласною, Київською та Севастопольськими міськими державними адміністраціями, або виконавчим органом сільської, селищної, міської ради (у зв'язку із невідповідністю критеріям, визначених пунктом 3 цього Порядку).

Розгляд документів про виключення населеного місця зі Списку здійснюється в порядку, що визначений пунктом 5 цього Порядку.

Г. в. о. Міністра

Ростислав КАРАНДЄЄВ

СЕД АСКОД Міністерство культури та інформаційної політики України
№ 05/35/2209-24 від 08.03.2024
Сертифікат [58E2D9E7F900307B040000008C6630006B72A400](#)
Підписувач [Карандєєв Ростислав Володимирович](#)
Дата підписання: [08.03.2024](#)
Дійсний з [13.06.2022 0:00:00](#) по [12.06.2024 23:59:59](#)